

[O. Kier.]

hold bliver taget Hensyn til Folk, der af en eller anden Grund er kommet bagefter.

Fra konservativ Side kan vi tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget, som vi, saaledes som jeg sagde til at begynde med, ser paa med Velvilje.

Valdemar Sørensen: Ved de forudgaaende Reparationslove er der ikke stillet interesserede i denne Lovgivning for Øje nogen Udsigt til, at det drejede sig om en vedvarende Lovgivning, der stadig vilde blive fornyet efter Udløbet af den gældende Lov. For saa vidt kan man synes, det er lidt ejendommeligt at kalde det foreliggende Lovforslag en Afviklingslov; men jeg forstaar meget godt den Tankegang, der har faaet den højtærede Minister til at vælge dette Udtryk, og skal ikke have noget imod at accentuere, at den Støtte, der her gives til Reparationsarbejdet, nu maa ophøre; blot vil jeg ikke sige det saa bestemt, fordi denne Lovgivning, som saa mange andre, er et Barn af Omstændighederne, og der er fornuftigvis ingen, der kan sige noget som helst om, hvorvidt Arbejdsløshed eller andre Faktorer i den kommende Tid vil foranledige, at en Lovgivning af denne Slags tages op igen.

Saaledes som Lovforslaget er formet, fyldestør det vel de Fordringer, man maa stille til en afviklende Lovgivning af denne Art, blot synes jeg, at man kunde have ladet sig nøje med at afvikle kvantitativt; den Nedsikring af selve Tilskuddets Procentsats, som foreslaas, er Udtryk for, at man ogsaa paa det rent økonomiske Omraade ligesom vil sætte et Punktum. Jeg lægger nu ikke saa forfærdelig megen Vægt paa det, fordi Byggepriserne nu er steget saa stærkt; de ligger vel omtrent 50 pCt. over den Højde, de havde i 1939. Den tidligere Procentsats, 35 pCt., dækkede ikke Udgiftsstigningen og var derfor ikke noget Incitament til at foretage Reparationsarbejder i større Udstrækning, men det er klart, at med en Nedsættelse af Tilskuddet til 25 pCt. bliver Udsigten til Energiudfoldelse hos Grundejerne i Retning af Reparation saa meget mindre. Jeg har for Resten heller ikke Tro paa, at denne Energi vilde opflammes meget stærkt, selv om man havde beholdt den tidligere Procentsats.

Der er nu foretaget saa vidtrækkende Reparationsarbejder paa Ejendommene, at jeg gaar ud fra, at de Ejere og Lejere, der har Vilje til at foretage Reparationer, allerede har faaet Statens Støtte til det, Jeg kan

ikke tænke mig, at man i Tider med saa decideret Bolignød som i Øjeblikket i Grundejerkredse er anderledes indstillet end sædvanlig, det vil sige, at man undlader alle de Reparationer, man overhovedet kan undlade; for med al Reparationslovens Fortræffelighed har det dog været saaledes, at den kun har godtgjort en Trediedel af Udgifterne ved en Reparation, saaledes at man altid ved at undlade Reparation kunde spare de to Trediedele.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne slutte mig til Tanken i det foreliggende Forslag, men i øvrigt sige, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjy lægger Vægt paa, at en lignende Tilskudsordning gennemføres for de Arbejder, der ikke naaede at komme med efter Lovgivningen vedrørende Reparationer paa Landet, som ogsaa er udløbet. Jeg skal tillige sige, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Dahl meget ønsker, at man faar undersøgt Forholdene vedrørende Fordelingen af Søm og andre Bygningsmaterialer.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Jens Thomsen: Det foreliggende Lovforslag er et Forslag til en Reparationslov for Byerne. I § 1 udelukkes Landbrugsejendomme fra at faa Statstilskud. Da man første Gang gennemførte denne Lovgivning, blev det sagt, at Hensigten var at aflaste Arbejdsløsheden; men Statstilskuddet maa dog virke paa samme Maade, hvad enten det drejer sig om en Byejeendom eller en Landbrugsejeendom. Det er derfor besynderligt, at en Landbrugsejeendom, der er beliggende paa Byens Grund, udelukkes fra Statstilskud, særlig i Betragtning af, at der før Krigen var Højkonjunktur i Byerne, medens der var Krise paa Landet. Mit Parti maa nedlægge en skarp Protest mod den Slags Skelsætninger mellem By og Land.

Det er ikke noget nyt, at Byerne favoriseres paa Landets Bekostning. Sidste Aar havde vi Reparationslove baade for By og Land, men Statstilskuddet var 40 pCt. højere i Byerne end paa Landet. Der blev givet 25 pCt. af Udgifterne i Tilskud paa Landet, men 35 pCt. i Byerne, og saa gik det endogsaa saadan, at en stor Del af Ansøgerne fra Landet, der havde indsendt deres Andragender rettidigt, blev helt afskaaret fra at faa Tilskud, fordi Pengene var opbrugt.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjy udtalte i sin Ordførertale, at naar denne Lov blev gennemført, maatte det forpligte